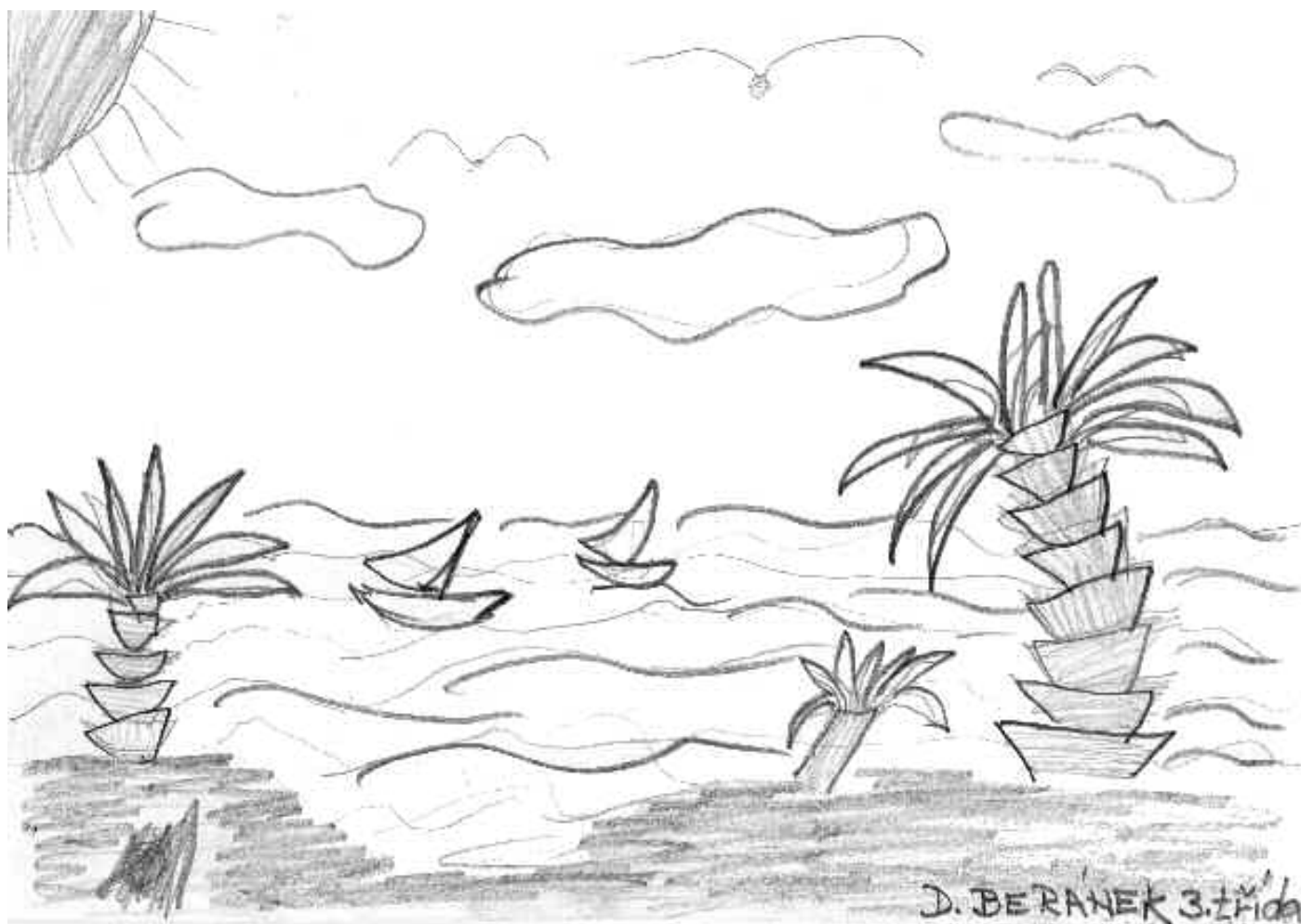

OCHOZSKÝ ZPRAVODAJ

Ochoz u Brna

Ročník V.

Červenec 2000

Co si přečtete

- ◆ *Anketa o vodě (3)*
- ◆ *Je naše voda pitná? (4)*
- ◆ *Klub důchodců (5)*
- ◆ *Likvidace odpadů v roce 2000 (6)*
- ◆ *Dopravní informace (7)*
- ◆ *70. výročí otevření Orlovny (9)*
- ◆ *Obec Ochoz u Brna před 80. lety (17)*
- ◆ *Jízdní řády (19)*
- ◆ *Dopis ochozanům (21)*
- ◆ *Kolik je u nás Ochozí (či Ochozů) (22)*
- ◆ *Co je prima aneb ... (22)*
- ◆ *Zapadlý projekt (23)*

Vážení spoluobčané!

Dovolte mi, abych začal svůj příspěvek do Ochozského zpravodaje organizační záležitostí, týkající se veřejných zasedání Obecního zastupitelstva v Ochozi u Brna.

Obecní zastupitelstvo koncem roku 1999 hodnotilo obsah a návštěvnost veřejných zasedání obecního zastupitelstva, které se v minulém roce pravidelně konaly každé 3 měsíce v roce. Konstatovalo, že zasedání se zúčastňovalo malé procento občanů, kdy o dění v obci se zajímalo v průměru 15 občanů zejména seniorského věku.

Kromě veřejných zasedání probíhaly pravidelně každých 14 dní pracovní jednání obecního zastupitelstva, kde bylo nutno řešit a schvalovat neodkladné záležitosti týkající se bezprostředně obce.

Aby tedy byla beze zbytku splněna litera zákona o obcích, obecní zastupitelstvo rozhodlo jednohlasně, že každé zasedání obecního zastupitelstva bude veřejné pro všechny občany obce.

Termíny těchto zasedání jsou dle zákona o obcích zveřejněny na úřední desce vedle obecního úřadu.

Pro občany, které dění v obci zajímá blíže jsou pořádány nejméně dvakrát do roka besedy, kde se mohou zapojit do diskuse a ptát se na veškeré záležitosti z široké oblasti chodu obce.

Kromě toho, dle zákona o svobodném přístupu k informacím, má každý občan právo informovat se na věci, které ho zajímají.

Obecní zastupitelstvo se nebrání dotazům občanů vzneseným na zasedáních a besedách. Každý, kdo má upřímný a opravdový zájem o dění v obci a chce pomoci prací nebo podnětným konstruktivním návrhem pomoci věci je vítán.

Obecní zastupitelstvo se domnívá, že informovanost v naší obci je na celkem dobré

úrovni. Uvědomuje si, že vše se dá zlepšovat, ale chce to spolupráci občanů přiložením ruky k dílu nebo dobrým nápadem. Tolik na vysvětlení pro občany, kteří se domnívají, že se obecní zastupitelstvo brání styku s občany.

Nyní mi dovolte, abych Vás seznámil se současnými a budoucími investičními akcemi v obci, které se bezprostředně dotknou ekonomicky většího počtu občanů naší obce v poměrně blízké době a to zejména s budovanou splaškovou kanalizací.

V současné době je stavebně vybudována čerpací stanice na obecním pozemku vedle domů pana Gronicha a pana Sovy. Je objednána technologie u firmy Kunst a.s. Hraniče. Tato firma provede v nejbližší době montáž čerpadel a všeho dalšího příslušenství tak, aby čerpací stanice byla kompletně připravena k provozu.

Inženýrské stavby kromě jmenované čerpací stanice provádí výstavbu dešťové kanalizace, která bude svádět dešťové vody ze státní silnice od Brna a zčásti spádově od restaurace „U Votrubů“ do potoka Časnýř. Dále do ní bude sveden přepad z čerpací stanice pro případ jejího naplnění, což by nemělo nastat vzhledem k bezpečnostnímu jištění.

Výše uvedená firma, která pracuje velmi kvalitně a rychle dokončuje I. etapu splaškové kanalizace stoku „C“ ve směru k Brnu za firmu, kterou měl každý možnost poznat a udělat si o ní svůj názor. Tato problematika byla již několikrát na veřejných zasedáních vysvětlována. Obec je s firmou finančně vyrovnána, zbývající práce provádí na svoje náklady.

Pokračuje výstavba čistírny odpadních vod v Bílovicích nad Svitavou. Zkušební provoz ČOV je plánován na listopad letošního roku, kolaudace stavby má proběhnout v příštím roce asi v lednu či únoru. Po kolaudaci kanalizací (sběrač a výtlačného po-

trubí) v Bílovicích, Řícmanicích, Kanicích a v Ochozi u Brna se budou moci jednotliví občané uvedených obcí svými přípojkami připojovat přes kontrolní šachtičku na kanalizační sběrač. V Ochozi je předpoklad v příštím roce.

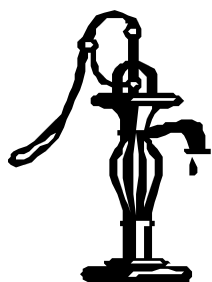
V rámci programu obnovy vesnice obdrží naše obec dotace na opravu podlahy třídy základní školy. Dotace bude poskytnuta na opravu vadného linolea. Poslední dotace bude určena na přístavbu ve dvoře obecního úřadu.

Pro zlepšení vzhledu obce a zachování kulturních památek rozhodlo obecní zastupitelstvo opravit kapličku zasvěcenou sv. Norbertu na Příhoně. Začali již stavební úpravy na základě projektové dokumentace a stavebního povolení.

Vzhledem k doporučení památkářů, kdy stavba aby mohla být zařazena jako kulturní památka, musí splňovat určitá kritéria si vyžádá větších finančních nákladů. Zvýšení nákladů je způsobeno zejména celkovou zchátralostí stavby a odbornou opravou vnitřní části, kde je umístěna vzácná freska. Oprava objektu bude rozložena na dva roky.

Co se týká dalších oblastí v obci, jako je ekologie, kultura a další oblasti jsou zveřejněny v tomto čísle zpravodaje.

Závěrem mi dovolu, bych poděkoval

Anketa o vodě

Na anketu vydanou v minulém čísle OZ živě reagovala téměř polovina občanů a z toho je zřejmé, jak je otázka zásobování pitnou vodou a vodou vůbec v naší obci důležitá.

Z celkového počtu, přibližně asi 400 obývaných domů, se do sběrné schránky vrátilo 184 anketních lístků, tj. téměř 46%!

Z toho bylo 9 lístků neplatných z důvodu chybějících podstatných údajů, celkem tedy 175 hlasů platných. Podepsaných lístků, ač to nebylo nutné, bylo 139, tj. 80% občanů neváhalo s uvedením svého jména. V následujícím seznamu jsou uvedeny výsledky ankety.

1. Mám vlastní zdroj vody
- ano 94.9%, ne 5.1%
2. Využívám cizí (veřejný) zdroj vody
- ano 25.7%, ne 74.3%
3. Tento zdroj poskytuje celoročně dostatečné (bez omezování se)
- ano 62.9%, ne 37.1%
4. Zním kvalitu vody z vlastního zdroje
- ano 57.7%, ne 42.3%
5. Voda z tohoto zdroje vyhovuje normě
- ano 22.4%, ne 36.1%, nevím 41.5%
6. Kvalitu vody jsem si nechal naposledy
„1“ - 20%, „2“ - 13.1%, „5“ - 21.7%,
- ano 12%, ne 66.3%, občas 21.7%
7. Na pití a vaření používám balenou
- ano 21.7%, ne 47.4%, občas 30.9%
8. Na pití a vaření používám vodu
- ano 14.9%, ne 73.7%, občas 11.4%
9. V případě zbudování veřejné vodovodní sítě bych si zřídil vodovodní přípoj-
- ano 86.9%, ne 13.1%
10. Po připojení bych veškerou spotřebu vody v domácnosti pokrýval
- ano 41.4%, ne 58.6%

dující tabulce je přehled výsledků:

Dále se podívejme, jak jsou rozloženy oblasti, ve kterých je vody nedostatek. Jsou to části obce v tomto pořadí dle hlasů:

Pastýřky - 11; Brněnská - 4; Na družstvu - 7; Unistav - 0; Na bráně - 8; Střed obce - 6; Za oborou - 5; OÚ okolí - 3; před Příhonom - 4; Příhon - 20.

To potvrzuje známou skutečnost, že nejhorší situace je na koncích obce, tedy Příhoně, Pastýřkách a na Bráně.

Co dodat k dalším výsledkům? Zarážející je fakt, že celá řada občanů nezná kvalitu své vody a přesto ji pije. Sem patří i ty odpovědi, že kvalita vody byla ověřena před více jak 5 lety. Od té doby může být totiž vše jinak, ať k lepšímu či horšímu. Rovněž tak kombinace odpovědí „4 – Zním kvalitu vody z vlastního zdroje – ne“ a „5 – Voda z tohoto zdroje vyhovuje normě ČSN 757111 – pitná voda – ano“ vede k závěru, že vodu mám pitnou protože ji piji celý život a nic mi z toho není. Nepotřebuji tak utrácet peníze za rozbor což je však tak trochu mylný názor. O tom více v článku p. Drápala.

Mrzí nás, že celých 66% občanů nikdy nevyužilo možnosti odběru vody (bezplatného!) z obecního vrtu. Přesto, že mají málo vody či vodu nepitnou a že tento zdroj je pod stálým dohledem a voda z něj je pitná.

Není proto divu, že téměř 87% občanů by si v případě zbudování veřejné vodovodní sítě pořídilo přípojku. Na druhou stranu „pouhých“ 41% z nich by veškerou spotřebu vody v domácnosti (tím se rozumí i např. zalévání zahrady) pokrývalo vodou z přípojky.

Závěrem chci za celý obecní úřad všem respondentům poděkovat za účast a za pomoc při zjišťování situace s vodou v naší ob-

ci.

Je naše voda pitná?

Problémy s pitnou vodou tíží nejednoho občana naší obce, zvláště nyní, kdy hladina podzemních vod opět klesá. Příspěvkem k řešení tohoto problému byla nabídka Okresní hygienické stanice v Brně na provedení základního rozboru vody ze studní našich občanů. Výsledkem byla počítačem zpracovaná listina s výčtem sledovaných ukazatelů a číslem udávajícím jejich obsah ve vzorku s poznámkou, kde byla překročena příslušná norma kvality pitné vody. Tento výčet by si však zasloužil hlubší rozbor, abychom si mohli udělat obrázek, zda je naše voda pitná či nikoli a co se nám může stát, budeme-li takovou vodu pít.

Důležitým indikátorem kvality vody jsou mikrobiologické ukazatele. Při ověřování mikrobiologické nezávadnosti vody se nehledají bakterie či viry způsobující známá onemocnění přenášená vodou, jako je úplavice, tyfus, infekční zánět jater, apod. Bylo by to technicky, časově i finančně neúnosné. Proto se všude na světě používá metoda tzv. indikátorů fekálního znečištění, při které se hledají bakterie, žijící ve střevním traktu člověka a teplokrevných živočichů (koliformní bakterie, fekální koliformní bakterie, enterokoky). Pokud se ve vodě najdou některé z těchto bakterií, je voda podezřelá, že přišla do kontaktu s výkaly či zbytky živočichů a že může obsahovat patogenní bakterie a viry, které nejčastěji pocházejí právě ze střevního traktu. Skutečnost, že voda ze studny je dlouho používána bez jakýchkoli pozorovaných nepříznivých důsledků, ještě neznamená záruku její nezávadnosti. Pravidelní uživatelé takové vody si mohou vypěstovat toleranci k těmto bakteriím, ale onemocnět mohou jak návštěvy a malé děti, tak uživatelé samotní, pokud se v důsledku různých příčin jejich imunitní systém později oslabí. Vedle indikátorů fekálního znečištění se ještě používají tzv. indikátory obecné kontaminace (psychofilní a mezofilní bakterie), kterým se připisuje

menší hygienický význam.

Dusičnany jsou v množství jednotek mg/l přirozenou součástí vod, ale jejich obsah bývá často zvýšen až do stovek mg/l vlivem nadměrného nebo nesprávného užívání minerálních i statkových hnojiv, únikem odpadních vod z netěsnících žump a septiků, živočišných farem apod. Jejich zdravotní riziko spočívá v tom, že se v zažívacím traktu lidského organismu redukuje na toxické dusitany. Ty v žaludku reagují se sekundárními aminy v potravě za vzniku tzv. N-nitroso sloučenin, které jsou podezřívány z karcinogenního účinku. Dále reagují v krvi s hemoglobinem za vzniku methemoglobinu, který není schopen přenášet kyslík, čímž vzniká riziko vnitřního zadušení, kterému jsou vystaveni především kojenci do 3 měsíců věku, ale i někteří nemocní dospělí. Limit pro pitnou vodu je zde 50 mg/l, pro kojence pak 15 mg/l. Častá námitka, že v zelenině konzumujeme minimálně stejné a větší množství dusičnanů není příliš oprávněná, protože v zelenině se zároveň vyskytují ochranné látky (např. vitamin C), které na rozdíl od vody karcinogenní riziko zřejmě významně redukuje.

Samozřejmě počet sledovaných ukazatelů je mnohem širší, zájemce bych odkázal na příručku „Studna jako zdroj pitné vody“ autora Dr. Františka Kožíka, která je k dispozici na Okresní hygienické stanici nebo na Obecním úřadě.

Dovedu si živě představit čtenáře, který dočetl můj článek až sem a stále nenalezl odpověď na otázku – a jakou vodu mám tedy pít a kde ji vzít? Jelikož obecní vodovod zatím nemáme, nabízí se jako prozatímní řešení využívat vodu z vrtu Na zakázanci. O jeho funkčnost se nyní stará firma Geosan, po vyčištění a instalování filtru splňuje voda z něj nároky kladené příslušnou normou na pitnou vodu. Obava občanů z vlivu vyššího výskytu železa a manganu na zdraví, které se dříve před instalací filtru proje-

vovalo zakalením je neopodstatněná. Železo je běžnou součástí přírodních vod. Od koncentrace 1 mg/l může negativně ovlivnit sensorické kvality vody (hořká svíravá chuť, žlutavá barva, rezavý sediment). Od koncentrace 0.3 mg/l může barvit prádlo,

Klub důchodců

Přehled roční činnosti SENIOR KLUBU v Ochozi u Brna

29. července uplyne rok od založení našeho SENIOR KLUBU. Pro všechny, kteří se o činnost klubu zajímáte, uvádíme stručný přehled naší práce.

15x se sešel výbor klubu a projednal potřebné organizační záležitosti, připravil a zajistil program pořádaných akcí, 10x se konalo klubové odpoledne s programem, 1x uspořádal SK návštěvu Hvězdárny Brno (pro všechny zájemce z Ochoze), 1x jsme byli v Arboretu ve Křtinách, 1x jsme se zúčastnili s Klubem důchodců Kanice zájezdu do Věžek a Kroměříže, 4x byl organizován jednodenní zájezd, z toho jeden do rakouského příhraničí; pro malý počet přihlášených se uskutečnil jeden zájezd a to 15. června do Boskovic, 1x byla zorganizována vycházka do KD Mokrá, pro malý počet dostavivších se zájemců se rovněž neuskutečnila, 2x jsme se zúčastnili klubového odpoledne v KD Kanice, 1x byl uspořádán zájezd do hospůdky „U surfu“ v Kotvrdovicích.

V pátek 30.6. na zahrádce restaurace „U Votrubů“ završila roční trvání klubu Seniorů v Ochozi tečka s názvem „Opékání“. Bylo přítomno asi

50 návštěvníků. Pochutnávali jsme si na specialitě p. Martina Veselého, zpívali za hudebního doprovodu p. Františka Šlofa a ocenili mistrovství na vozem-

b o u c h
p. Karla Floriána z Kanic. Po třech hodinách pěkně prožitého večera jsme se rozešli na očekávané prázdniny. Všem zúčastněným, účinkujícím i obsluhujícím srdečně děkujeme.

Začínáme opět v září a to 12.9. kdy jedeme do Surfů Kotvrdovice (na žádost velkého počtu našich příznivců).

Ať se nám léto vydaří!

Likvidace odpadů v roce 2000

Obecní zastupitelstvo v Ochozi u Brna provedlo zhodnocení stavu v oblasti likvidování všech druhů odpadů produkovaných občany naší obce. Konstatovalo, že spolupráce s firmou RPS Ekologie je na dobré úrovni a nic tedy nebrání tomu, aby byla pro rok 2000 prodloužena smlouva s touto firmou. Sběr odpadů v roce 2000 je takto zajištěn:

Komunální odpad

- sběrné nádoby (popelnice), 110 litrů, 120 litrů – závěsný lístek – 32 Kč/ks
- sběrné nádoby (popelnice), 110 litrů, 120 litrů – celoroční nálepka – 640 Kč/ks
- igelitový pytel, 70 litrů – 35 Kč/ks

Závěsné lístky, celoroční známky a igelitové pytle jsou prodávány na obecním úřadě vždy v úředních hodinách (v pondělí a ve středu od 8.00 hod do 12.00 hod a od 13.00 hod do 17.00 hod). Svozy popelnic probíhají podle plánu.

- kontejnery na plasty 2.1 m³ – umístění u samoobsluhy u Útratů a u Sokolovny
- kontejnery na sklo 1.3 m³ – umístění u samoobsluhy u Útratů a u Sokolovny
- kontejner u hřbitova – umístění před pohřebištěm
- kontejner na papír 1.3 m³ – umístění

na dvoře základní školy.

Kontejnery budou odváženy po naplnění. Žádáme občany, aby plastové láhve před vhozením do nádoby sešlápli a neodkládali je mimo nádoby. Tyto kontejnery nejsou v žádném případě určeny pro podnikající fyzické a právnické osoby. Jsou ze zákona 125/97 povinni provést likvidaci všech druhů odpadů samostatně. Do kontejneru u hřbitova je dovoleno ukládat jen odpady z pohřebiště. Ukládání odpadů mimo tento kontejner není dovoleno! Na dvoře ZŠ je umístěn kontejner na papír a sběr bude organizován. Sběr probíhá každou sudou sobotu v měsíci a to od 10.00 hod do 11.30 hod za asistence organizace Junák Ochoz u Brna.

Kovový odpad

- organizovaný sběr organizacemi v obci
- 2x až 4x ročně

Občané nachystají kovový odpad před své rodinné domky. Obecní úřad informuje o sběru místním rozhlasem a v kabelové televizi s týdenním předstihem.

Nebezpečný odpad

- sběrná vozidla firmy RPS Ekologie
- 2x ročně dle seznamu a oznámení

Další odpady jako je drobný textil, matrace, koberce, dřevo apod. bude možno likvidovat pomocí velkoobjemových kontejnerů v závislosti na finančních prostředcích obce. Soukromě lze sjednat u firmy RPS Ekologie.

Důrazně upozorňujeme občany obce na zákaz pálení nebezpečných odpadů a odpadů znečišťujících životní prostředí, ohrožující zdraví a pokojný stav občanů. V žádném případě nelze pálit výše uvedený odpad v kotlích na pevná paliva a zejména pak na svých zahradách či jiných pozemcích. Pokud tak budou činit vystavují se dle zákona 125/97 sankcím.

Dopravní informace

Vážení občané,

chtěl bych Vás informovat o dopravní situaci v naší obci. V současné době probíhá na hlavní trase silnice od Kanic směrem do Brna výstavba I. etapy kanalizačního řádu. Stav vozovky po tzv. zadláždění firmou AQUAVERI SERVIS z Olomouce je přímo katastrofální. Výmoly a prohlubně doslova ohrožují bezpečnost projíždějících vozidel, prach a hluk obtěžuje zde bydlící občany. Uvedená firma nemá dostatečné zkušenosti, kvalitní pracovníky a výsledkem je současný stav. Jaký bude konečný stav povrchu vozovky bude záležet na přejímce mezi firmou provádějící kanalizaci a majitelem silnice tj. Okresní správou silnic Brno-venkov, která bude požadovat uvedení vozovky do původního stavu.

Důsledkem provedené kontroly dopravního značení v obci provedené Dopravním inspektorátem Policie Brno-venkov byl vyznačen dopravními značkami přechod pro chodce u obecního úřadu. Označení přechodu je důležité pro snížení rychlosti projíždějících vozidel tak, aby nedošlo k ohrožení přecházejících chodců.

Dále bych chtěl upozornit řidiče, kteří parkují u chodníku u základní školy, že porušují vyhlášku o stání na veřejných komunikacích a dle vyjádření DI Policie Brno-venkov mohou být pokutováni. Jedná se o úsek, kde stojící vozidla brání ve výhledu projíždějících řidičů směrem k Brnu a mohlo by zde dojít k dopravní nehodě.

Na obecní komunikaci „Za oborou“ směrem ke hřišti byl umístěn a dopravními značkami označen příčný práh tzv. zpomalovací retardér. Příkázanou nejvyšší rychlost 40 km/h na této komunikaci řidiči nedodržovali a projížděli jí rychlostí 60-80 km/h. Tato komunikace je převážně využívána k procházení maminek s kočárky, jízdy dětí na kolech apod. a nemá vybudovaný

chodník. Mohlo by dojít ke střetu a ohrožení chodců s rychle jedoucími vozidly. Příčný práh je technický prostředek, který nutí řidiče zpomalit jízdu až na rychlost 20 km/h

a pomalou jízdou pokračovat dále.

Závěrem chci podotknout, že všechna uvedená dopravní opatření směřují k prevenci na předcházení dopravních nehod a bezpečnosti chodců – především občanů naší obce.

Jan Klíma

Rubrika kulturně-sociální komise

Od začátku letošního roku naše dvoučlenná komise navštívila už přes 30 našich seniorů-jubilantů. Dvě tyto návštěvy s námi absolvovali i zástupci okresního úřadu s naším panem starostou.

U paní Emílie Doležalové

- byla oslava ve velkém. Velká rodina a věk oslavenkyně si to vyžádali. Byli tam novináři z Blesku i z Práva a byli jsme tam i my. Takže některé postřehy ze života pí. Doležalové co jste si minulý rok přečetli Vy, naši Vážení čtenáři, přečetlo si nyní čtenářstvo značně rozšířené. Nemusím se tedy opakovat. Záznam návštěvy v kabelové televizi shlédlo rovněž množství lidí, ovšem kromě naší komise, jak už to tak bývá. Protože oslava probíhala dvěma proudy, společnost nám dělal vnuk oslavenkyně pan Svatopluk Chamer. Tento milý hostitel nám představil celý jejich rod jako nesmírně čilý, vitální a životaschopný, takže jsme se už hbitě běžající oslavenkyni ani nedivily. Nezbýlo nám tedy nic jiného, než rozloučit se slovy: „Tak příští rok ve stejnou

dobu!“

U paní Ludmily Doležalové

- jsme se setkaly s delegací z okresu. Paní Ludmila Doležalová je shodou okolností spřízněna s paní Emílií Doležalovou. V Ochozi, tedy v Obcích, se narodila, vyrostla a žila zde až do svého pokročilého věku, kdy si ji musela vzít k sobě její dcera pí. Hošková. Paní Doležalová, přestože se už velmi obtížně pohybuje a také špatně slyší, působila na nás čilým duševním obzorem. Bylo vidět, že se o naše hovory zajímá a kdyby bylo více času, jistě by nám sdělila mnoho zajímavých vzpomínek. I tak jsme se stačily dozvědět jak například v hloučku dětí začátkem století pozorovala Halleyovu kometu, v místech kde nyní stojí Sokolovna. Jak tančila sólo při vítání ochozských legionářů, kdy hospoda praskala ve švech, ale ticho prý bylo jako v kostele.

Seděli jsme ve výjimečně krásném pokoji, neboť vše je zde necháno tak, jak to bývalo v humanitně založených rodinách před sedmdesáti lety. Čas se zde zastavil a jen neradi jsme odcházeli do dnešního uspěchaného světa.

Plány naší komise

28. září, tedy na sv. Václava je od letošního roku vyhlášen státní svátek. Na tento den máme v plánu umístit dětskou inscenaci starodávných dožíněk. Ve spolupráci s obecním úřadem plánujeme slavnostní výsadbu lípy, jako stromu svornosti a občanské vzájemnosti.

Dále máme v plánu uspořádat vítání nových občánků obce na našem „Vítáníčku“. (říjen-listopad)

Do konce letošního roku plánujeme rovněž uspořádat alespoň jeden nebo dva zájezdy do brněnských divadel. V plánu máme představení muzikálu „My fair lady ze Zelňáku“ v bývalém divadle bří. Mrštíků. Na toto představení již přijímáme předběžné přihlášky.

MALÝ PRÁVNÍ RÁDCE

Úpravy stavby – pozemku

Vlastník nemovitostí by se měl především zdržet všeho, čím by mohl ohrozit sousedovu stavbu nebo pozemek. Nesmí ohrozit sousedící nemovitosti prováděním úprav svého pozemku nebo stavby na něm zřízené, aniž by učinil dostatečné opatření na upevnění stavby nebo pozemku. Zpravidla půjde o takovou činnost, která může vyvolat pohyb či dokonce sesutí půdy nebo stavby na ni zřízené (výkopy, podkopy, odbourání tarasu apod.)

Imise

Relativně samostatnou skupinou nežádoucích zásahů do sousedských práv tvoří tzv. imise – důsledky výkonu vlastnického práva na svém pozemku nebo stavbě, které se nějakým škodlivým způsobem projevují na sousedním pozemku nebo stavbě. V tomto směru jsou zakázány zásahy, kterými by vlastník věci obtěžoval sousedy hlukem, prachem, popílkem, kouřem, plyny, parami, pachy, pevnými a tekutými odpady, světlem, stíněním a vibracemi. Rovněž nesmí nechat chovaná zvířata vnikat na sousedící pozemek.

Stejně jako v případě generální klauzule také nepřipustnost imisí uvádí zákon do závislosti na splnění podmínky, že uvedené zásahy znamenají obtěžování nad míru přiměřenou poměrům.

Podle rozsudku Nejvyššího soudu rušení hlukem může být rovněž předmětem neshod mezi sousedy. Při posuzování míry přiměřené poměrům je třeba v takovýchto případech vzít v úvahu kromě místních poměrů také intenzitu hluku, jakož i to, zda jde o rušení jednorázové, opakované, úmyslné apod. Mezi typické případy neshod v sousedských vztazích patří i obtěžování pachem.

70. výročí otevření Lidového domu – Orlov- ny

31. srpna roku 2000 uplyne již 70 roků od „Slavnosti otevření Lidového domu a Orlovny“.

Do historie tehdejších našich dvou obcí byl zaznamenán rok 1930, od kterého se datuje podstatné zlepšení podmínek propěštování kultury a tělovýchovy.

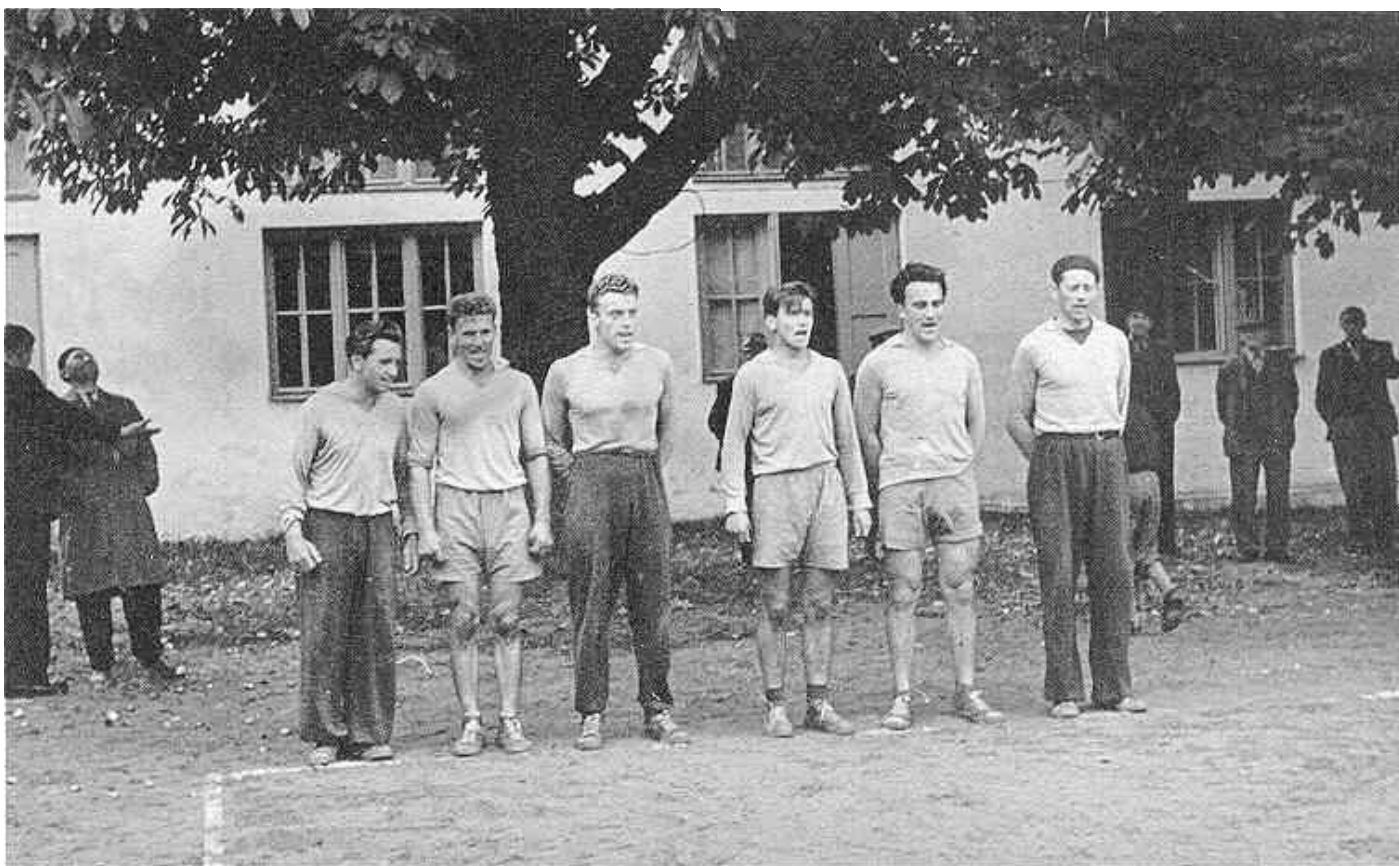
Otevřením Lidového domu přišlo do našich obcí mimo jiné kino. Z počátku bylo němé. V roce 1938 bylo ozvučeno a 18. září byl zahájen provoz filmem „Jindra, hračka Ostrovínova“, následoval „Jánošík“, „U nás v Kocourkově“ ad. Provoz kina byl v té době významným kulturním přínosem pro všechny občany a budovatelské organizaci pomáhal řešit finanční obtíže – splácet dluhy.

Tělovýchovná jednota Orel rozvíjela v nových prostorách rozsáhlou kulturní, sportovní a společenskou činnost. Byly pořádány různé slavnosti: dožínky, selská svatba, stínání berana a hody.

V zimním období byla pořádána ochotnická divadla. Účinkovali dospělí i děti. Od roku 1913 do roku 1948 bylo odehráno více než 68 divadelních titulů. Je zajímavé, že i za II. světové války a to 3. března 1940 bylo sehráno divadelní představení „Tragedie ostrova“. Dále byly pořádány akademie, různé besídky, plesy apod.

Do uvedených různých kulturních akcí se zapojovalo stále více občanů, a to těch kteří rádi a často zpívali. Mnoho občanů zpívalo též v kostele. Sborový zpěv byl základem pro náročnější ochotnická vystoupení. Zpěvy nacvičovali a o vyšší ochotnickou úroveň se zasloužili pánové: farář Antonín Hladký, Josef Pokorný, Václav Kovařík, Jan Drahovzal a paní Marie Vašková.

Na hřišti se kromě uvedených slavností

Zápas odbíjené Ochoz – Pozořice z roku 1954. Na snímku zleva : Šebestián Polák, Jaromír Petlach, Milan Mareš, Karel Polák, Jan Drahovzal, Alois Pernica

Pohárový turnaj v Bílovicích nad Svitavou z roku 1953

1. místo Rudá hvězda Brno; 2. místo Dopravní podnik Brno; 3. místo Ochoz u Brna

V mužstvu Ochoze zleva doprava: Jan Drahovzal, Vilém Vašek, Jaromír Petlach, Karel Polák, Šebestián Polák, Alois Pernica

← *Pozvánka na divadelní představení z roku 1948*

pořádala veřejná cvičení, pěstovala se lehká atletika (skok daleký, vysoký, o tyči, trojskok, vrh koulí, oštěpem a diskem). Běhy se při závodech pořádaly na silnicích. Z míčových her se hrála odbíjená. Lehkou atletiku a odbíjenou založili a provozovali pánové: Antonín a Josef Petlachovi, Jan, Josef a Ladislav Trávníčkovi, Ferdinand Pernica, Josef Blatný, František Škrob, Jan Slaný, Jan Luner, Vilém Vašek, Karel Hrazdára, Ladislav Pokorný, Václav Hudec, Alois Vašíček, František Dostál, František Pernica, Josef Votruba, Václav Knecht, Dobroslav Pokorný, Alois Pernica a postupně další generace narozené v letech dvacátých a třicátých.

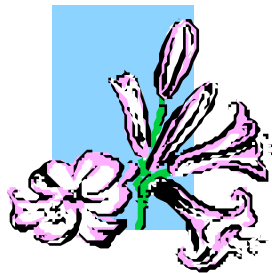
Činnost Orla byla za II. světové války

v roce 1941 zastavena. Po válce v r. 1945 obnovena a v r. 1948 zrušena.

Ještě dnes žijí občané, kteří pamatují rok 1930 a jistě si rádi vzpomenou na své zemřelé spoluobčany se kterými vybudovali nové prostory pro krátkou, ale velmi bohatou kulturní a sportovní činnost. Humanitní ideál vedl tyto občany k práci a vzájemnému porozumění. Nehledali světskou slávu a hmotné ocenění.

Z historie se můžeme poučit, pokud ovšem chceme. Občané, kteří měli v minulosti opravdu rádi kulturu a sport, těm nevadilo rozdílné politické nebo náboženské přesvědčení, ti spolupracovali a byli přátelé se všemi.

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

ČERVENEC

3.7.	<i>Horáčková Marie</i>	č.35	79 let
4.7.	<i>Antonická Anna</i>	č.92	70 let
4.7.	<i>Hloušek Jan</i>	č.122	71 let
7.7.	<i>Křivonožková Helena</i>	č.58	70 let
8.7.	<i>Křivonožka František</i>	č.58	71 let
9.7.	<i>Vojáčková Anna</i>	č.81	78 let
15.7.	<i>Brada Lubomír</i>	č.340	73 let
22.7.	<i>Vašíčková Miloslava</i>	č.138	82 let
23.7.	<i>Pernicová Drahomíra</i>	č.216	73 let
25.7.	<i>Hudcová Anna</i>	č.226	78 let
30.7.	<i>Vašíčková Anna</i>	č.38	75 let

SRPEN

2.8.	<i>Hloušek Jan</i>	č.39	73 let
3.8.	<i>Pešová Květoslava</i>	č.23	80 let
5.8.	<i>Trávníčková Marie</i>	č.104	89 let
18.8.	<i>Smílek Jaroslav</i>	č.93	71 let
18.8.	<i>Vašíčková Milada</i>	č.206	76 let
20.8.	<i>Vašková Marie</i>	č.327	77 let
27.8.	<i>Zajíček Vavřinec</i>	č.291	77 let
31.8.	<i>Halámková Marie</i>	č.79	80 let
31.8.	<i>Zajíčková Věra</i>	č.291	74 let

ZÁŘÍ

1.9.	<i>Vaverka Miroslav</i>	č. 256	72 let
3.9.	<i>Jahodová Emílie</i>	č.125	79 let
3.9.	<i>Kalíšek Karel</i>	č.317	77 let
6.9.	<i>Ognar Václav</i>	č.319	70 let
8.9.	<i>Trávníčková Marie</i>	č.25	86 let
9.9.	<i>Innocentiová Marie</i>	č.290	76 let
10.9.	<i>Hradilová Anežka</i>	č.232	81 let
11.9.	<i>Petlach Jaromír</i>	č.301	76 let
15.9.	<i>Blatná Ludmila</i>	č.106	77 let
19.9.	<i>Ševčíková Aloisie</i>	č.133	78 let
22.9.	<i>Útrata Jan</i>	č.117	72 let
23.9.	<i>Šiková Marie</i>	č.352	79 let

Všem jubilantům přejeme hodně

LÉTO

*Píšu tuhle prostou větu: „Léto přišlo, je tu.“
S ním sluneční záře, opálí nám tvá ře.*

*Konec bude nudě, teplo teď je všude,
na plovárně, v rybníce, koupeme se nejvíce.*

*Nocí chodí pod hvězdami, dva co chtějí býti sami,
stvořeno je léto k tomu, že se ani nec hce dom ů.*

*Málo svršk ů na sobě máme, sluníčku se cele dáme,
od pradávna se to praví, kde je slunce, tam je zdraví.*

*Léto máme všichni rádi, ať už staří nebo mladí,
když sluníčko zahřeje, celý kraj hned okřeje!*

Právě začínáme

aneb rubrika divadelního spolku

Za Cyrilem Tihelkou VI.

„V roce 1914 vypukla první světová válka. Sokolstvo bylo pronásledováno, jakýkoliv život v Sokole zhasl.

Po válce vyšel zákon o podpoře stavebního ruchu. Byly vydány státní stavební losy a z jejich výtěžku byly podporovány stavby rodinných, družstevních i soukromých domků. Na družstevní byla podpora 90% a na soukromé 60%. Založili jsme stavební družstvo „Domov pro Ubce a okolí“ a pustili jsme se do stavby. Poněvadž jsem také stavěl svůj dům, byl jsem až do r. 1924 tak zaměstnán, že jsem se jakékoliv činnosti v Sokole vzdal.“

Po r. 1925 začala v Ochozi opět divadelní činnost. Nacvičili a odehráli několik her a operet. Dosud se hrálo v sále u Votrubů, později také u Hudců a několik představení také odehráli v přírodě – Pod příměty.

Však vzrůstající se turistický ruch a stoupající věhlas hostince „U Votrubů“ v brzké době znemožnili činnost Sokola v jeho sále a konečně r. 1931 se stala situace neúnosnou, že vyžadovala řešení. Činnost Sokola byla již však do té míry ochablá, že hrozil neodvratný zánik. Na památné schůzi Sokolů 28. října mělo padnout ono rozhodnutí. Cyril Tihelka na tyto chvíle vzpomíná takto: „Názory byly různé. Když pak ale jeden bratr tlumočil výrok župního náčelníky, dostalo mé přesvědčení pevných obrysů. Náčelník Štěpán Drápal, když došla při projednávání činnosti sokolských jednot řada na Ochoz jenom mávl rukou: „O tom nejednejte, tam to stejně scípne!“ Slyšíc

tato slova vzkypělo to ve mně, povstal

„Tak aby Štěpán věděl, že to u nás nechcípne, postavíme Sokolovnu!“ Všechno povstalo, burácející potlesk a nadšení. Vědělo se, že prohlásil-li to starosta Sokola, že se to uskuteční.“

Nezanikli. Sokolovnu postavili. Ale v těchto slovech je nejenom pět let života Cyrila Tihelky, ale téměř celý život lidí jiných. Např. pana Vavřína Dofka, který neváhal dát do zástavy vlastní dům, jen aby stála Sokolovna. O takových lidech měli bychom dnes vyprávět našim dětem a mluvit o nich s úctou a obdivem. A byli-li to blázni, jak se už tak na ně v Ochozi vzpomíná, byli to blázni dobří a býti dobrým bláznem, mělo by být pro nás čest.

Ale ještě pro ty, kteří mají rádi fakta se musím zeptat, jak to tedy bylo s tou stavbou pane řídící Tihelko?

„Pozemek jsme měli. Tak tedy jen postavit. Ale jak, když jsme měli v pokladně 1.100 Kč, slovy jedenáct set korun? Hned na již zmíněné schůzi bylo usneseno pořádat každou neděli sbírky u členů a příznivců Sokola. Abych členům dodal chuti k této nepopulární práci, musel jsem jít příkladem. A podařilo se! Přinesl jsem přes 600 korun.

Každou neděli sbírky kvetly, to by ovšem zdaleka nestačilo. Přistoupilo se tedy k akci upisovací. Každý člen nebo příznivec Sokola upisoval jednotě půjčky – byly to částky 500, 1000 atd. po pěti stech. Tyto částky však nikdo hotově nesplatil, zavázal se však, že z upsané částky bude splácet úroky až do úplného zaplacení. Jednota bude splácet pouze zápůjčku. Celý postup této finanční stránky jsem uvedl v referátu na župní poradě hospodářských činovníků jednot.“

Že nadšení bylo veliké a lidé dávali mnohdy všechno co měli, vidíme i na příkladě pana Dofka. A jak dlouho vám stavba tenkrát trvala?

„Stavbu jsme rozvrhli na tři etapy.

V r. 1932 vykopeme základy a suterén, nachystáme kámen a vyzdíme základy. V r. 1933 provedeme stavbu pod střechu a v r. 1934 dokončíme stavbu a otevřeme Sokolovnu. Všichni členové i mnozí jiní občané pracovali na stavbě každou sobotu odpoledne a neděli dopoledne. Zedníci m í s t n í i přespolní přicházeli pomáhat. Tenkrát se tomu ještě neříkalo brigády. O sobotách se pracovalo do půlnoci i přes, v neděli pak od šesti ráno do dvanácti. A to bylo vždy veselo a plno žertů.

Organizátora a vedoucího stavby jsem dělal já, protože už jsem měl se stavebního družstva jakési zkušenosti. Po dobu stavby jsem se zde každé ráno při cestě do školy zastavil, dal instrukce, v poledně opět a odpoledne po vyučování až do večera. Každý pátek před večerem obešel jsem se synem Vládou, tehdy studentem, všechny členy a příznivce Sokola, aby v sobotu a neděli přišli pomoci na stavbu Sokolovny. Práce zednické ve druhém roce stavby prováděl jako stálé zaměstnání hlavně bratr Vavřín Dofek, který všechno dělal tak, jako by to dělal pro sebe. Pomocníkem mu byl hlavně br. Antonín Ognar, který měl ze všech členů největší počet manuálně odpracovaných hodin. A já? Manuálních, hned po br. Ognarovi to byly stovky a těch ostatních tisíce. Takže plán jsme takovým způsobem splnili, Sokolovna byla slavnostně otevřena r.

Oprava údaje z minulého čísla. Kostel byl postaven v roce 1784.

redakce

Knihovnička

Letního počasí si už užíváme, do prázdnin a dovolených nám ale pár týdnů zbývá. Pro chvíle volna a dobré pohody bych vám chtěla nabídnout několik zajímavých titulů z místní knihovny.

Už první kniha *Toulky Moravou* od Ladislava Kováře bude dobrým průvodcem

po neznámých místech i kulturních a historických památkách Moravy.

Životopisný román Miloše Kočky *Prameny živé vody* o německém lidovém léčiteli popisuje složitou cestu lékaře bez diplomu, zakladatele vodoléčby a léčebného ústavu v Jeseníku Vincence Priessnitze.

Z dávné české historie čerpá spisovatelka Anna Bauerová. *Železný meč a zlatá rato-lest* obsa-

h y
m a r k o -
v á l e k a
t a ž e n í

Z e
d ě j i n č e -
r a u t o r
S m i t h . V e

huje příběh z období manských ničivého Hunů. světových pal africký Wilbur

Smith. Ve dvousvazkovém románu *Řeka bohů* vypráví nadaný otrok Taito příběhy ze starověkého Egypta – země faraónů.

Prostým jazykem líčené životní osudy Mary Williamsově a jejích dětí jsou obsahem románu *Krev mé krve*, kterou napsala Helen Grace Carlisle. Je to příběh o lásce matky, která miluje své děti, ať jsou jakékoliv.

Složitá je cesta mafiánské rodiny, která se rozhodne žít v budoucnu podle všeobecně uznávaných pravidel a opustit korupci, podvody a vraždy. Vynikající vypravěč Mario Puzzo napsal další strhující knihu z prostředí organizovaných gangů a nazval ji *Poslední kmoťr*.

Pro milovníky napínavé četby jsem vybrala dvě detektivky: *Smrt letního hosta* od Rexe Stouta a *Podivné námluvy lorda Petra* uznávané anglické autorky Dorothy Lucy Sayersové.

Uvedené tituly i mnoho dalších knihy a časopisů si můžete přijít vypůjčit do místní knihovny vždy v pondělí od 16.00 do 18.00 hod. O prázdninách bude knihovna otevřena 3. a 10. července, 21. a 28. srpna. Přijďte si vybrat knihu, která vás za-

POVĚSTI Z MORAVSKÉHO KRASU

Pod Vintockým křížem

Jednou večer se mladý Kocman z Ostrova vypravil do Rogendorfského žlebu na předem vyhlédnutý suchý smrk. Úspěšně skácel suchárek, když tu se náhle ozval rachot, jako by se všechny skály kolem kácely a hromady kamení se valily ze strání dolů.

„Proboha, co se to děje? Jak se teď dostanu domů? To asi bude zemětřesení!“ volal zděšeně mladý Kocman.

Zatím starý Kocman vyrazil s kravkami do lesa. Sotva dojel k Vintockému kříži, strhl se strašlivý hluk hroutících se skal, který však zazníval pouze po konec žlebské cesty. Dál přes silnici už slyšet nebyl. Starý Kocman, pln strachu o mladého, obrátil pov a honem ujížděl domů. Mladý zatím před hromadou unikl a přes Balcarovo brdo.

Nakonec se oba muži šťastně doma sešli a shodli se na tom, že celá stráň u Hložku bude asi zbourána. Když se ráno šli podívat pod Vintocký kříž, čekalo je velké překvapení. Jediným kamenem ve žlebu nebylo hnuto.

odedávna větrný mlýn. Jednoho dne znenadání větrňák oněměl, lopatky se přestaly točit a celá mlynářova rodina i chasa zmizely. Nikdo v Ostrově ani v okolí nevěděl, co se tam tenkrát odehrálo. Od té doby zůstal mlýn prázdný, neboť se záhy ukázalo, že jej ovládly nečisté síly a začaly v něm strašit. O půlnoci se náhle se strašlivým burácením roztočily lopatky a k větrňáku přijížděli pekelní mleči, aby si namleli obilí na svůj čertovský chléb.

Ostrovští sousedé z toho byli nešťastní. Nejenže museli jezdit mlít jinam, ale ještě navíc se báli k mlýnu přiblížit a s obavami očekávali, co se bude dít dál. Leckterý krajanek se sice nabízel, že čerta z větrňáku vystrnadí a usadí se v něm, avšak přes půlnoc v něm nevydržel ani ten nejsrdnatější a honem prchal nejen ze mlýna, ale i z Ostrova.

Až jednou se v hospodě objevil starý vysloužilce. Na vojně sloužil u dragounů, kde přišel o levou ruku, a nebál se ničeho. Když se dověděl, že za vsí je prázdný mlýn, ani na okamžik nezaváhal. „Ten větrňák musí být můj i kdybych měl o něj bojovat s celým peklem.“ Ostrovští už jej potom nezdržovali. Kdo chce tam, pomozme mu tam. A kdo ví, třeba se neohroženému vojákovi konečně podaří zbavit je trápení s čertem.

Netrvalo dlouho a veterán už se spokojeně rozhlížel po mlýně. Pravda, bylo to tu poněkud zpustlé, ale však už si to dá do pořádku. Jenom co se vypořádá s tím satanášem! Potom s chutí povečeřel a klidně čekal, co mu přinesou následující chvíle.

O půlnoci se náhle ozvaly rychlé kroky a za okamžik už před udiveným dragounem stál podivný panáček – nevelký, směšně vyšňořený a vztekle vyhlížející. Choval se tak, jako by byl ve větrňáku doma.

„Á, vítám tě, to jsou k nám hosti“, klaněl se hluboce se strojenou uctivostí voják.

Čertův mlýn

„Jací hosti, jací hosti, ty snad nevíš, kdo je zde pánem, chlape?“ durdil se mužík. „Mlýn byl prázdný, mě se tady líbí, tak jsem se v něm se souhlasem ostrovské obce usadil. Ale kdo sem pustil tebe, to nevím.“ odvětil nebojácně voják.

Ďáblík se rozčertil a začal pouštět hrůzu. Mlýn se s rachotem roztočil, do místnosti vlítli úděsně vřeštící příšery a zaútočily na veterána. Ten se však nehnul z místa a jenom se smál. Ve válce viděl už horší věci. Když čert nedával pozor, přiskočil k němu a natáhl mu na krk lýkovou oprátku. Potom jej odvedl do mlýnice a tam ho posadil na mlýnský kámen.

Satanáš začal za chvíli úpěnlivě naříkat, protože mu kámen právě probrousil kalhoty a už se dostával na čertovu sedací část těla. Co měl nešťastný čert dělat. Pomoc z pekla nepřicházela a sám na statečného vojáka očividně nestačil. Tak mu na svou umouněnou duši slíbil, že mlýn opustí a už se do něho nikdy nevrátí. Vyslouzilec ho tedy pustil a v okamžiku po milém čerchmantovi zbyl jen pekelný zápach. Inu, na poctivého člověka, který se ničeho nebojí, jsou i ne-

Obec Ochoz u Brna před 80. lety

Ochoz u Brna vznikla ze dvou samostatných obcí se samostatnými správami, a to z obcí Ochoze a Ubce. Obě obce byly tak spojeny, že dnes již málokdo zná, kudy původní hranice procházela. Proto bych vás chtěl s touto hranicí seznámit.

Začal bych cestou ke hřišti. Na počátku této cesty (po levé straně) je ulička směrem k potoku. Na kraji této uličky (po pravé straně) stál vysoký hranečník, který určoval hranici mezi oběma obcemi. Takže levá strana uličky byla Ochoz a pravá strana Ubce. Hranice pak pokračovala podle cesty až do Hlubné, takže levá strana byla katastr Ubce a pravá strana katastr Ochoz. Les po levé straně patřil k panství Belcredi Líšeň, pravá strana panství Lichtenstein. V Hlubné za vápenkami hranice odbočovala doprava, směrem k Novým dvorům a dál směrem na Lhotky. Po levé straně byl katastr Březina, před Lhotkami se hranice stočila doprava, takže chaty tam postavené jsou na katastru Ochoz. Hranice pak pokračuje přes les dál, až k potoku Říčka. Tento potok tvoří hranici mezi katastrem Hostěnice (levá strana potoka po proudu) a po pravé straně katastr Ochoz. Pak pokračuje hranice po proudu potoka až na Říčky k prvnímu mlýnu, kde působil tehdejší mlynář Žiška, tam uhybá doprava směrem k Ochozi na Pastýřky přes kopec Baba a vyúsťuje na starou silnici pod zatáčkou, kde pokračuje po silnici směrem na Křtiny až k domu Drahovzalů a Bočků. Mezi těmito domy bývala ulička, kterou se procházelo za ubecká humna. Celý úsek, včetně mlýna, byl katastr Ubce a pravá strana katastr Ochoz. Takže dům p. Drahovzala patřil do Ochoze a dům p. Bočka do Ubců. Dále hranice pokračovala kolem humen a potom k potoku. Domky Na hrázi tedy patřily do Ub-

ců a Zakázanec do Ochoze. Přes potok vedla dřevěná lávka, tak jsme se dostali zpět k hraničníku, od kterého jsme vyšli.

Nyní bych chtěl popsat, jak vypadala Ochoz asi před 80. lety. Začal bych budovou obecního úřadu. Tato budova, tehdy Obecní hostinec, doznala podstatných změn. Tak například tam, kde je nyní vchod, byl průjezd uzavřený velkými vraty, která byla nahoře zaoblená. V těchto letech byla menší vrátka, která byla stále otevřená, takže se jimi mohlo procházet směrem ke kostelu. V průjezdu, po pravé straně, byly dveře do bytu hostinského p. Lunera a dále byla kovárna, kde působil kovář Synek. Po levé straně se nacházely dveře do nálevny a sálu. Po pravé straně sálu byla kuchyně a dvě místnosti. V jedné z nich mívalo obecní zastupitelstvo svá zasedání. Tehdejší starosta p. Knecht úřadoval převážně doma. Na ulici, po pravé straně budovy, stál přístavek – jatka, ve kterém p. Luner prodával maso.

A nyní k samotné vesnici. Střed vesnice byl postupně číslován od čísla 1 (p. Knecht) a pokračovala a číslování pokračovalo směrem k obecnímu úřadu až k domu naproti radnici (č.16), pak přecházelo na druhou stranu – na radnici (č.17) a pokračovalo směrem na Příhon až k domu p. Řičánka (č.29). Tam končila zástavba Ochoze. V místech, kde protéká potok – uprostřed vesnice, byl rybníček. Na jeho hrázi stály dva domky. Směrem k Brnu byla proluka až k domu p. Dostala, pak další proluka k domu p. Kvíčaly vedle školy. Potom následovala proluka až k domu p. Pokorného (koláře) u křižovatky. Další dům stál na protější straně v polích p. Přichystala. Pak byla proluka až k domku p. Horákové a dále domy pokračovaly k potoku – dům p. Kocmana (Na prokopárně). Za potokem, vedle obecního úřadu, stál domek p. Sapá-

k o v é
a za ním domek p. Vaňáčka. Zástavba
18 od obecního úřadu směrem do Obců

zůstala stejná jak byla, rovněž tak domky s t o j í c í u cesty ke hřišti. V této době obec Ochoz čítala pouze něco málo přes 80 domů.

Nyní se zmíním o tehdejší životě v obci. Po první světové válce se někteří občané rozhodli v Ochozi založit Spořitelni a záloženský spolek, spol. s.r.o. Do tohoto spolku mohli vstoupit občané Ochoze, Ubců a Kanic. Kancelář měl spolek ve staré škole. Úřadovalo se každou neděli dopoledne po bohoslužbě. Starostou spolku byl p. Slaný, pokladníkem p. Pernica. Dále byl založen tzv. potravní spolek a svou prodejnu si zřídil v domě p. Blatného (č.6), prodavačem byl p. Rudolf Škrob. V obci byly tři obchody – obchod p. Slaného, p. Synka a p. Hrazdíry. V neděli do obce dojížděl p. Pantůček a v domě č.9 (u Pantůčků) prodával textilní zboží. Drobné textilní zboží také prodával p. Pokorná. Při různých slavnostech p. Sapáková a p. Dostálová, vdovy po padlých manželech za první světové války, prodávaly na stáncích cukrovinky. P. Sapáková měla také trafikou. Přínosem pro obec byl také hostinec a řeznic t v í u Nedělů. Občas sem dojížděl hadrník, který sbíral staré hadry a vyměňoval je za různé nádoby (hrnky, talíře, mísy apod.). Bylo zde několik zedníků, nejznámější byl p. Hynšt. V obci byl také kovář Synek, kolář Pokorný, obuvník Přichystal a Drahoval, stolař Pokorný, Kovařík, Krejčí a Pleva. Jeho manželka byla porodní bábo. Také zde byla výrobní perleťových knoflíků. Holičství zde nebylo, takže se muži holili sami a stříhání prováděli samouci Sapák a Gala v domě č.23 na Suchárně.

Občané Ochoze byli vždy pracovití a podnikaví. Tak např. pod Příhonem, v místech kde byl později postaven drtič šterku, byly postaveny tři malé vápenky. Pan Langr, pan Baka a pan Škrob v nich pálili vápno, které pak prodávali.

Zemědělci se mimo své zemědělské činnosti zabývali převážně povoznictvím. Svá-

Jízdní řád OCHOZ - BRNO (od				Jízdní řád OCHOZ - BRNO (od Votrubů)			
Pracovní dny	07.03 (O) 07.38 (J)	16.05 (J*) 16.06 (H-d)	15.47 (J) 17.30 (J-r)	Pracovní dny	07.03 (O) 07.38 (J)	16.05 (J*) 16.06 (H-d)	15.47 (J) 17.30 (J-r)
04.26 (J*)	08.04 (H)	16.40 (V-fw)	18.31 (J-r)	04.26 (J*)	08.04 (H)	16.40 (V-fw)	18.31 (J-r)
04.42 (H)	09.00 (O)	17.08 (V-M)	Neděle (+)	04.42 (H)	09.00 (O)	17.08 (V-M)	Neděle (+)
04.56 (H-Z)	10.41 (J)	17.10 (J*)		04.56 (H-Z)	10.41 (J)	17.10 (J*)	
05.00 (V)	12.30 (J*)	17.57 (H*)	05.26 (J)	05.00 (V)	12.30 (J*)	17.57 (H*)	05.26 (J)
05.18 (O-D)	12.47 (V)	Sobota (S)	07.38 (J)	05.18 (O-D)	12.47 (V)	Sobota (S)	07.38 (J)
05.25 (J*)	13.02 (H)		09.31 (H-r)	05.25 (J*)	13.02 (H)		09.31 (H-r)
05.27 (J)	13.36 (J)	05.12 (H)	10.30 (J)	05.27 (J)	13.36 (J)	05.12 (H)	10.30 (J)
06.02 (H)	14.00 (B-p)	05.26 (J)	12.30 (J*)	06.02 (H)	14.00 (B-p)	05.26 (J)	12.30 (J*)
06.07 (J*)	14.30 (J*)	07.38 (J)	15.31 (J)	06.07 (J*)	14.30 (J*)	07.38 (J)	15.31 (J)
06.15 (J*)	15.17 (H*5)	08.17 (J)	15.47 (J)	06.15 (J*)	15.17 (H*5)	08.17 (J)	15.47 (J)
06.32 (B-p)	15.22 (J)	10.31 (J)	17.30 (J-r)	06.32 (B-p)	15.22 (J)	10.31 (J)	17.30 (J-r)
06.47 (J-P)	15.26 (O-D)	12.30 (J*)	18.31 (J-r)	06.47 (J-P)	15.26 (O-D)	12.30 (J*)	18.31 (J-r)
06.50 (J)	15.32 (J*)			06.50 (J)	15.32 (J*)		
J – Brno-Jedovnice; O – Brno-Ochoz; B – Brno-Bílovice -Ochoz; H – Brno-Hostěnice; V – Brno-Vyškov; f – nejede 23.12.; r - nejede 24.12.; * - nejede 31.12.; k – nejede 1.1.; w – nejede od 7.7. do 20.8., od 27.12. do 31.12.; M – jezdí jen od 7.7.– 20.8., 27.12. – 30.12.,				J – Brno-Jedovnice; O – Brno-Ochoz; B – Brno-Bílovice -Ochoz; H – Brno-Hostěnice; V – Brno-Vyškov; f – nejede 23.12.; r - nejede 24.12.; * - nejede 31.12.; k – nejede 1.1.; w – nejede od 7.7. do 20.8., od 27.12. do 31.12.; M – jezdí jen od 7.7.– 20.8., 27.12. – 30.12.,			

želi dřevo v lese, odváželi kulatinu na pily, vozili štěrk na silnici, vozili vápni ze zdejších vápenek do Brna na stavby, někdy rozváželi vápno do vzdálených obcí. Lidé jim říkali „vápeníci“. Každý měl svůj rajón a nepřipustil, aby někdo jiný v jeho rajóně vápno prodával. Jejich rajóny sahaly do okruhu až po Židlochovice, Rosice a Domašov. Vápenické koně byli tak vycvičení, že na zpáteční cestě je nemusel nikdo řídit. Tak se stávalo, že vápeník na voze u s n u l a probudil se až koně zastavili doma u vrat.

V létě, každý den ráno, hnával pastýř stádo dobytka na pastvu. Zemědělci vyháněli svůj dobytek do stáda a pastýř jim za určitý poplatek stádo pásal.

Několik občanů si také přivydělávalo tím, že chodili do lesa a sbírali ze stromů smolu, kterou pak prodávali na paření prasa a t .

Za zmínku také stojí to, jak si přivydělával náš občan p. Gala. Jezdil s trakařem do lesa na dřevo, doma je nařezal, naštipal nadrobno a pak je vozil v pytlích na trakaři až do Brna, kde dřevo prodával.

Mnoho našich občanů pracovalo v Brně. Ženy převážně v textilkách, muži v továrnách a slévárnách. Někteří muži chodili pěšky až do Brna, ostatní chodili pěšky do Bílovic a odtud pak jeli do Brna vlakem. Některé ženy pracovaly v lese, kde zajišťovaly veškeré práce potřebné k p ě s t o v á n í a výsadbě nových stromků. Tyto práce řídili hajní Kotulán (měl hájenku v Hlubné), Pantůček (pod Hádkem), Hodaň (pod Hádkem za rybníkem) a Schindler (u Nových dvorů). Správcem byl p. Černý a bydlel na Nových dvorech.

Ve škole se učilo ve třech třídách. V první třídě byly tři ročníky a učila v ní paní učitelka Bílková, manžel-

Jízdní řád BRNO - OCHOZ				Jízdní řád BRNO - OCHOZ			
Pracovní dny	13.20 (J)	18.20 (B*)		Pracovní dny	13.20 (J)	18.20 (B*)	
	13.30 (J)	Sobota (S)	Neděle (+)		13.30 (J)	Sobota (S)	Neděle (+)
05.00 (J*)	14.10 (J)			05.00 (J*)	14.10 (J)		
05.20 (H-Z)	14.15 (H)	07.50 (J)	07.50 (J)	05.20 (H-Z)	14.15 (H)	07.50 (J)	07.50 (J)
05.45 (V)	14.35 (B-D)	08.50 (J)	08.50 (J)	05.45 (V)	14.35 (B-D)	08.50 (J)	08.50 (J)
06.10 (H-p)	14.45 (O-D)	12.30 (J*-r)	12.30 (J*-r)	06.10 (H-p)	14.45 (O-D)	12.30 (J*-r)	12.30 (J*-r)
06.30 (B-p)	14.45 (V)	14.00 (J)	14.00 (J)	06.30 (B-p)	14.45 (V)	14.00 (J)	14.00 (J)
06.30 (O-G)	14.55 (J*)	16.30 (J)	16.05 (J*-r)	06.30 (O-G)	14.55 (J*)	16.30 (J)	16.05 (J*-r)
06.35 (H)	15.00 (J)15.10	18.55 (J*-r)	16.30 (J)	06.35 (H)	15.00 (J)15.10	18.55 (J*-r)	16.30 (J)
06.35 (J)	(H)	20.30 (J*-r)	18.55 (J*-r)	06.35 (J)	(H)	20.30 (J*-r)	18.55 (J*-r)
07.45 (J)	16.00 (J)	21.00 (H)	20.30 (J*-r)	07.45 (J)	16.00 (J)	21.00 (H)	20.30 (J*-r)
08.50 (J)10.45	16.45 (J)	22.20 (J*-r)	22.00 (H-r)	08.50 (J)10.45	16.45 (J)	22.20 (J*-r)	22.00 (H-r)
(J)	17.00 (H*)	<i>JR platný od 28.5.2000</i>		(J)	17.00 (H*)	<i>JR platný od 28.5.2000</i>	
11.15 (H)	17.40 (V*-f)			11.15 (H)	17.40 (V*-f)		
12.10 (O-D)	17.45 (J)	<i>JR platný od 28.5.2000</i>		12.10 (O-D)	17.45 (J)	<i>JR platný od 28.5.2000</i>	

G – jede od hotelu Grand; **p** – nejede od 1.7. – 31.8., 27.10., 29.10., 23.12. – 31.12., 1.2., 28.2. – 3.3., 20.4., 21.4.;

S – jezdí v sobotu, pokud není státem uznaný svátek;

S – jezdí v pracovní den před S a v pracovní den před státem uznaným svátkem; **Z** – jede od (k) Zetoru; **D** –

G – jede od hotelu Grand; **p** – nejede od 1.7. – 31.8., 27.10., 29.10., 23.12. – 31.12., 1.2., 28.2. – 3.3., 20.4., 21.4.;

S – jezdí v sobotu, pokud není státem uznaný svátek;

S – jezdí v pracovní den před S a v pracovní den před státem uznaným svátkem; **Z** – jede od (k) Zetoru; **D** –

Jednota Orla obcí Ubce-Ochoz, pořizeno dne 19.července 1914. Uprostřed snímku se nachází profesor Msg. P. František Baka

DOPIS OCHOZANŮM

aneb

Vzpomínka na „Capramenta“

Vážení občané ochozští!

Musím říci, že ač nejsem z Ochoze, nikdy jsem tu nebydlel, mám však moc rád jeho okolí. Lysou Horu, údolí Ochozského potoka, údolí Hádecké Říčky, Svaté schody, Kamenný žlíbek a vůbec všechno tam okolo.

Chodím tam od svých klukovských let a stále se nemůžu toho kraje nabažit. Snad je to tím, že jedna moje babička pocházela z Líšně, a já mám v tomto kraji kořeny.

Ale jedna věc mi stále vrtá hlavou. Ten „Caprament“. Neznámý ochozský rodák Caprament. Kdo to byl a jakpak to sním vůbec bylo. Jo, ták? Vy vůbec nevíte, kdo to byl Caprament? Ale to byste, Ochozané, vědět měli! Svoje rodáky byste měli znát! Tak Vám musím trochu pomoci, a vysvětlit, kdo to vlastně byl, ten Caprament. Je to pochopitelně přezdívka. Jeho pravé jméno neznám.

Ten člověk žil s největším pravděpodobností v Ochozi nebo v Obcích v první polovině devatenáctého století. Mohl se jmenovat Matášek, Matoušek, nebo také Vašíček. Anebo se mohl jmenovat úplně jinak, co já vím. Ano! Byl to ten, co objevil Ochozskou jeskyni. Ale kdo to vlastně byl? Dokladů o něm je poskrovnu a ještě všechno zamotávají. Proč asi? Abyste pochopili o co tady jde, tak Vám to musím vysvětlit. Musíme si zopakovat kousek Ochozské (a taky Obecné) historie.

Ač to byly dvě dědiny těsně spolu sousedící, každá patřila do jiného panství, jen farnost byla společná. Na začátku osmdesátých let osmnáctého století příslušela Ochoz pod panství Zábrdovické, které patřilo Premonstrátskému klášteru v Zábrdovicích, zatímco obec Obce patřila líšeňskému panství Belcrediů.

V té době došlo k takzvaným Josefín-

ským reformám. V rámci těchto reforem císaře Josefa II. byl dne 27. 7. 1784 zrušen mimo jiné i klášter Premonstrátů v Zábrdovicích. Jeho majetek propadl tehdejšímu rakouskému státu, t.j. císařství. Tak dopadly majetky všech klášterů, které nevyvíjely vzdělávací činnost nebo neošetřovaly nemocné. Tyto majetky posléze spravovala „Komise pro státní správu náboženského fondu“.

Od ní koupil Zábrdovické panství hrabě František Xaver Dietrichstein – Proskau, sezením na Boskovicích. Bylo to 6. prosince 1830 a to nejvyšší nabídkou 222 000 zlatých. To už byl mrtev i poslední opat Zábrdovického kláštera, Michal Daniel Marabe, který zemřel ve Křtinách v r. 1818.

F. X. Dietrichstein se ujal boskovického panství po smrti svého otce v r. 1813. Dle historiků byl podnikavý, na svých panstvích budoval průmysl, byl dobrým hospodářem a dovedl vydělávat peníze. Už v r. 1819 buduje v Boskovicích nový empírový zámek, budoucí sídlo roku. Peníze na to má. Kupuje Blažovice

za 96 050 zlatých, Tuřany za 23 000 zlatých, v r. 1830 Zábrdovické panství, v r. 1834 Malé Hradisko za 25 000 zlatých.

V prosinci roku 1838 vychází v brněnském časopise „Moravia“, který vydává Karl Josef Jurende článek, ve kterém jeho autor, Johann Hornisch popisuje svoji návštěvu v Ochozské jeskyni. Autor zde uvádí, že jeskyni navštívil poprvé v r. 1830.

A najednou se dění kolem Ochozské jeskyně dává do pohybu. V r. 1839 přichází do Hádeckého údolí parta horníků, a dává se do práce. Výsledkem jsou úpravy terénu, prostřílení nového vchodu do jeskyně a úpravy v chodbě Hadici. Vše proto, aby byl přístup do jeskyně pohodlný. Náklady na tyto úpravy činily 5 000 zlatých.

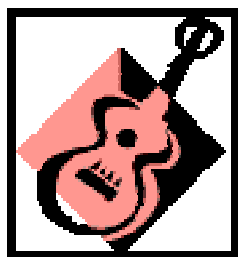
Zamysleme se nad tím, proč se tak stalo. Co vedlo racionálního, chladně uvažujícího podnikatele Dietrichsteina k tomu vložit takovou sumu do zpřístupnění nějaké

jeskyně, nacházející se na jeho panství?

Na sousedním panství, v Rájci, měli takových přírodních jevů víc. Proto v r. 1748 vyslal císař František Lotrinský, manžel Marie Terezie dvorního fyzika a matematika Johanna Antonína Nagela, aby v jeho zastoupení tyto přírodní divy shlédli, po návratu mu je svědomitě popsal a doložil obrázky Karla Beduzziho. V r. 1804 navštívil Rájec císař František I. se svojí manželkou Marií Terezií Neapolskou a opět mu byly prezentovány místní jeskyně. Dokonce se od té doby nazývá Ostrovská vodní jeskyně Císařskou jeskyní. Dá se tedy říci, že jeskyně dodávaly rájeckému panství Salmů

Co je prima aneb dobré zprávy z Ochoze

Prima byl koncert kytarové třídy pana učitele Niziola. Konal se 19.května a bylo to pohazení po duši nejen pro příbuzné účinkujících. Účinkovali sourozenci Klusáčkovi, Mlejnkovi, Švehlovi, Sylva Valterová, Jana Müllerová a Jakub Krysl.

Hráli sourozenecká dua, sóla i působivá sborová čísla. Inu zkuste si představit deset kytar kterak spolu ladí. K tomu májový podvečer a známé melodie.

Na závěr ještě sám pan učitel Niziol předvedl své umění spolu s kolegy a sál ani nedýchal.

Také nás diváky vybídli ke zpěvu a všichni jsme zpívali rádi a s chutí. Škoda jen, že návštěva tohoto koncertu byla nevelká. Takže příště přijďte všichni, kdo máte rádi kytarovou muziku. Stojí ti za to.

Dobrých zpráv je v našem okolí rozhodně více. Jestli také o nějaké víte, podělte se s námi. V této rubrice je její místo.

Kolik je u nás Ochozí (či Ochozů)

Možná už vás někdy napadlo, kolik je v naší republice obcí s podobným názvem jako naše. Není těžké vzít rejstřík mapy a vyhledávat. Výsledek ovšem nemusí být zcela přesný. Dnes je jednodušší a spolehlivější použít Internetu a služeb, které nabízí. Těch je hned několik. Využili jsme internetový server mapy.atlas.cz, oceněný odbornou veřejností v soutěži The Best of Internet na výstavě Prague of Internet.

Jako zadávací podmínku jsme zadali výraz *ochoz*. Bylo nalezeno hned 12 obcí, které se mají v základu slova *ochoz*:

Ochoz, okres Třebíč; Ochoz, okres Písek; Ochoz, okres Jihlava; Ochoz, okres Chrudim; Ochoz, okres Rychnov nad Kněžnou; Ochoz, okres Prostějov; Ochoz u Brna, okres Brno - venkov; Ochoz u Tišnova, okres Blansko; Ochozy, okres Kroměříž; Přední Ochoz, okres Rychnov nad Kněžnou; V Ochozí, okres Jindřichův Hradec a Zadní Ochoz, okres Rychnov nad Kněžnou.

Je možné využít další server – www.mapy.cz. I zde zjistíme, že Ochoz není v této zemi originální jméno. Navíc je z této digitální mapy možné zjistit řadu dalších údajů: např. lékárnu, pohotovost, policii, nebo poštu. Zda jsou občané ostatních podobně pojmenovaných obcí stejně tak hákliví na rozlišení „ta Ochoz – ten Ochoz“ jako my, to se nám zjistit nepodařilo.

Tento článek vznikl na podnět pana Jaromíra Škroba a článku z denního tisku.

Zapadlý projekt

V zažloutlých archivních dokumentech lze najít mnohé zajímavosti o technických projektech našich předků, připravovaných k realizaci v poslední třetině 19. století. Mezi ně bezpochyby patří i projekt Středomoravské příční železniční dráhy (tak se projekt jmenoval), která měla vést z Bystřice pod Hostýnem na Kroměřížsku přes Přerov, Prostějov, Plumlov a dále na Drahanskou vrchovinu. Projekt byl hotov již před sto lety, ale k uskutečnění této stavby nikdy nedošlo.

Později se také počítalo se stavbou železniční trati z Plumlova přes hřebeny Drahanské vrchoviny až do Líšně, dnešní součásti Brna.

Josef Šlof

OBECNÍ KRONIKA

aneb okénko do historie naší obce

Dne 16. dubna 1905 bylo v obecním výboru jednáno o stavbě nové školní budovy v Ochozi, na kterou obec má přispěti obnosem 21.385 Kor., kterýžto obnos bylo usneseno vypůjčiti u Zemědělské banky na dobu 30 roků. Škola pak také v Ochozi postavena byla a budova staré školy – u kostela – koupil ochozský farář p. Ignác Gibala.

Dne 7. května 1905 dal obecní výbor povolání p. Josefu Votrubovi v Ochozi na stavbu hostince v Obcích a sice na místě dosavadního hostince p. Pokorného. V tomto roce dala se také přestavba hostince jehož majitelem býval p. Antonín Šlof a nyní je p. Karel Knecht. podotýkám, že v dřívějších letech bývaly v malé naší obci hostince čtyři.

Dne 14. června 1907 doporučena obecním výborem žádost p. Karla Kopeckého o koncesi hostinskou, neboť tento koupil hostinec p. Karla Knechta na domě č. 67.

Dne 24. května 1908 usnesl se obecní vý-

bor žádati okresní výbor silniční, aby postavil silnici přes Ubce do Ochoze. Silnice tato byla však postavena až v roce 1924. Současně usneseno také, aby na oslavu jubilea císaře Františka Josefa byla horní část Pastýřek osázena byla ovocnými stromy, což se také stalo.

V červenci r. 1914 nastal válečný stav mezi Rakouskem – Uherskem a Srbskem, z něhož vyrostl veliký požár světové války. Také z naší obce byl z každého téměř domu někdo povolán na vojnu, ba z některých domů i dva či tři mužové. Obyvatelstvo naší obce bylo a jest z velké části méně majetné – většinou dělníci pracující v továrnách v Brně, maloživnostníci a maloročníci. Dolehly proto těžkosti doby válečné, těžce na naši vesničku – zejména těžká krize zásobovací. Starostou obce byl po celou dobu války p. František Knecht – rolník.

Většina účastníků války z naší obce vrátila se s nějakým zraněním. Z nich byli zraněni zvláště těžce nynější starosta obce p. Ferd. Vašíček a dělník Václav Boček, který má nyní prodejnu tabáku. Deset účastníků nevrátilo se však vůbec, neboť na bojištích zemřeli.

Ukončení války a obnovení naší státní samostatnosti bylo ovšem přivítáno v celé naší obci s velikou radostí. Mužové vraceli se do svých domovů a téměř všichni pokračovali hned ve svém povolání, aby tak brzy zacelily se jizvy způsobené ranami válečnými.

Stejně tak bylo i s činností veřejnou v naší obci. Před válkou byly zde tyto spolky: Všeodborové Sdružení křest. soc. dělnictva, Jednota „Sokol“, jednota „Orel“, spolek vojenských vysloužilců, Organizace národně sociální mládeže a spolek pro vzájemné pojištění dobytka.

Po válce byl spolek vojenských vysloužilců rozpuštěn, jako všude jinde. Ostatní shora uvedené spolky zůstaly a nově byly založeny: Lidová Jednota jako politická organizace Československé strany lidové, politická organizace strany ná-

Kili

OBCHODNÍ MATERIÁLEM
PRO VÝROBU NÁBYTKU
A STAVEBNÍTVÍ

... a nyní stavební materiály

- 1 dveře vnitřní**
- dýhované, kaširované, lakované
 - 2 podlahy**
- laminátové plovoucí
- dřevěné smrk a borovice
- dřevotřískové desky
- OSB štěpkové desky
- vodovzdorné překližky
 - 3 obklady stěn**
- dřevěné smrk a borovice
- fóliované panely
 - 4 parapety vnitřní**
- šíře 200, 300, 400 mm
- materiály
pro výrobu nábytku**
- 5 laminované desky**
- kuchyňské pracovní desky
- kuchyňská profilovaná dvířka
- dřezy

Vzorkovna a prodejna:
Šlapanice, Hlybežova 16-17

otevřeno
pondělí 7.00 h - 16.30 h

Paralelní a informační:
tel.: (05) 44 22 81 58
(06) 44 22 91 66

OCHOZSKÝ
ZPRAVODAJ
informace občanům obce
Ochoz u Brna

Vychází čtvrtletně

Vydává **Obecní úřad v Ochozi u Brna**
tel. 05 -44 21 27 20, fax 05 -44 21 63 90

Odpovědný redaktor: Miloš Hrazdára, tel. 05 -44 21 64 6 2

Technická realizace: Jaromír Chyba ml.

Tisk: Barbora Javorová, Brno,

Za věcnou správnost příspěvků odpovídají autoři. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky stylisticky upravovat, zestručňovat, případně i neuveřejnit. Nevyžádané rukopisy a jiné příspěvky se nevracejí.

Toto číslo vyšlo 20.7.2000, náklad: 450 výtisků, ZDARMA